

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăutate:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N°. 167.

Duminică, 28 Iuliu, (9 Augustu).

1885.

Brașov, 27 Iuliu (8 Augustu) 1885.

Să vorbim adă ceva despre frații noștri de suferințe Slovaci.

S'a întrunit alaltaeri în Turocz-St.-Marton reuniunea femeilor slovace, singura reuniune națională ce-o mai au Slovacia după ce li s'a desflințat „Matica.“ Acastă întâmplare, care se repetă conformu statutelor în fiecare an, era chiar neîncungiurabilă, cu toate aștea foile unguresci se fac a fi surprinse de ea.

Se n'țelege, decă Slovacia se adună și ei odată într'unu an, ca să v'ă de interesele limbei și culturii lor naționale, atunci patria este în pericol, căci ei, ca adevărați Slovaci, nu pot avea intențiuni bune și pacinice. Căci atunci unde ar rămâne gloria renegatului Grünwald și episcopului Csasko, cari cu banii Maticii desființate voesc să se convertescă pe Slovacia din comitatul Turocz făcându-i să se arunce în brațele maghiarismului?

N'ai ce-i face curentului șovinistic. Elu toate le vede întorse, în totu locul descoperind tendințe dușmane maghiarismului. De se aduna căți-va Slovaci, fiă și femei în preponderanță, și se sfătuiesc între d'nsii, se plămădesc fără îndoială conjurațiuni panslavistice și se veđi încă ce gură mi-ți facu patrioții, când se întâmplă să se rătăcescă pe acolo și vr'unu oșpe cehu din Praga și Moravia; alianța panslavă e fără îndoială faptu împlinitu, inamiculu la porți și — foile din Pesta pot striga cu deplină conștiință patriotică, că a sositu momentul, să se pună în mișcare oștea Ungurilor și Unguro-manilor, pentru a lua Turocz-St.-Marton-ulu. Așa strigă și adă: Să luăm acelu orașu, căci, cădendu elu, cade întregu comitatul Turocz în stăpânirea maghiarismului.

Dar ce-au păcătuit Slovacia, ca să fie urmăriți de falanga ungurescă? — Mai autēiu au greșitu, că s'au adunatu, și că s'au adunatu în număr mai mare, decât se adună Ungurii la întrunirile reuniunilor de maghiarizare, au greșitu, căci s'au interesatu de literatura slovacă și creșterea feteloru slovace, întemeiandu și o librărie slovacă cu unu fondu însemnatu; au greșitu, căci au hotărītu să scōtă o fōiă de mai multe ori; a greșitu președinta, căci a făcutu apelu la femeile slovace, să sprijinescă cauza limbei materne și creșterea națională a copiilor lor.

Pentru toate aceste pēcate, la cari se mai adaugă și cântecele slovace cāntate la o reprezentațiune teatrală, femeile slovace trebuie să sufere grava imputare, că cu rochiile lor acoperu numai asociațiunii secrete panslavistice, trebuie să și audă, că reuniunea lor „Zsivena“, voesc să calce pe căi neertate, urmărīndu scopu de rēsbunare pentru desființarea „Maticii.“

Prin urmare panslavīști suntu Slovacia, panslavīstice femeile lor și panslavīști voru rămâne până ce comitatul Turoczului nu va fi stăpânitu totu de Grünwaldi, mari și mic. Nimeni nu vrea să știe în Budapesta de aceea că și Slovacia au o limbă și aspirațiuni după o cultură în limba lor.

Așa mergu lucrurile în Țera ungurescă, cum mergu în Ardēlu scimū prea bine, colo panslavismulu, ici daco-romānismu și rezultatul e întotdeauna câte unu nou atentat, câte o nouă nedreptăți și asuprire.

Francia și Germania.

Amu arătată în numărulu trecut ce dicu diarele franceze despre articolulu din „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, prin care organulu cancelarului Bismark dă alarmă despre propunerea diarului „Tems“, d'a se concentra cavaleria franceză numerosă la granița ostică și sudică a Franciei. Alarma dată a produsu destulă neliniște și lumea se întrebă, că ce intențiuni a pututu avea cancelarulu prin articolulu său. Unele diare franceze au cam gâcitu ce vrea cancelarulu și lămuririle lor se potrivesc de minune cu lămuririle ce le dă „N. fr. Presse.“ Fōiă vieneză găsește forțe straniu, că Germania își arōgă dreptulu d'a interdice Francesilor reorganizarea și dislocarea trupelor lor după cum găsesc ei cu cale și după cum pretindū necesitățile militare ale Franciei.

Încă nu s'a uitatu timpul — diare „N. fr. Presse.“ — când „Nordd. Allg. Ztg.“ combătea cu cele mai tari cuvinte pe Rusia, fiindcă acēsta imputa Germaniei că grămădesce trupe la granița ostică a Prusiei, și organulu cancelariei germane dicea, că nimenea n'are să prescrie administrațiunii germane de răboiu, cum și unde ar să-și disloceze trupele. Dar cum are unulu dreptu, are și celălaltu. Sguduitorulu strigătu de răboiu alu fōiei guvernamentale din Berlinu e unu mijlocu de compătimitu d'a servi păcii, dar ne putem mângăia cu aceea, că ataculu polemicu nu e unu seriosu simptomu de turburare a păcii, ci numai o manevră d'a ascunde în dosulu ei alte intențiuni.

Și ce intențiuni ar putē fi aceste? În prima liniă ne face să bănuim, că e vorba de a se ajunge chiar în Germania unu scopu, ce s'ar putē promova prin tema de cugetele de revanche ale Francesilor. Dacă Francesii voesc să-și întărescă cavaleria lor la granițe, atunci Germania trebuie să vegheze și unu minutu să nu cugete a-și pune la aeru armătura. Terminulu pentru reînnoirea septenatului militar (între statele germane) bate la ușe, și precum s'a folositu totdeauna în Germania unu asemenea terminu, spre a mări starea de prezență a armatei, așa e cunoscutu pe de altă parte că suntu puternice curente, care se opun unei încordări mai departe a puterii poporului în interesul armatei. Prin urmare strigându-se: Priviți, Francesii dislocēză cavaleria lor la granițele noastre, ei amerință siguranța noastră, trebuie să ne armăm în contră-le, ca să asigurăm pacea! atunci se face o presiune asupra opiniunii publice a poporului, căreia nu se pot sustrage nici deputații în dietă, fie ei câtu de opoziționali guvernului. Nu greșim, dacă reducem acelu articolu, celu puțin în parte, la acelu motiv; asta-i o apucătură a lui Bismark d'a înlădia parlamentulu. Dar e întrebarea, că ore se servește păcii, dacă se irită în acestu modu instinctele răboinice ale Francesilor și se ține deșteptă în Germania îndoiala în pace?

Unu altu scopu alu articolului din „Nordd. Allg. Zeitung“ este împrējurarea, că alegerile în Francia se apropie și nu se știe, dacă oportuniștii cu Ferry în frunte voru câștiga terenulu în contra radicalilor. Prin urmare se pōte admite, că cei din Berlinu voiesc să sară în ajutoru lui Ferry, care a îmbunătățitu relațiunile franco-germane, și le dau Francesilor a înțelege, cu ce pericolu pentru pace ar fi împrējurată isbēnda electorală a radicalilor și monarchiștilor. Dar prin acēstă procedură a organului lui Bismark se vatămă mândria națională a Francesilor, nu-i face mai mlădioși; din contră, e mai mare pericolu d'a se produce efectulu contrar, făcându-i să se arunce tocmai în brațele acelor partide, a căroru perdere la alegeri e dorită. Esperința a arătat că ingerința din afară nu e bună. Toți articuli, cari căutau a aduce căderea lui Gladstone, au avut efectulu, că l'au făcutu mai popularu în Anglia, și ușor s'ar putē întâmpla ca la alegeri, din cauza alarmei din Berlinu, să profite mai multu Clemenceau decât Ferry. În totu casulu trebuie să dicem, că e o grea păcātuire, când se espune pacea europeană la astfelu de experimente, suferīndu prin acēsta întreaga Europă. Ce ne folosesc toate întrevederile monarchilor, când în același timp se z-

grăvesce pe pārete răboiulu între Germania și Francia cu toate spaimele sale?

După o telegrama din Parisu publicată de „Vossische Zeitung“, guvernulu franceșu, vede în articolulu lui „Nordd. Allg. Ztg.“ urmările înțelegerii lui Bismark cu cabinetulu Tory din Anglia. Elu va da asigurări pacinice, dar în același timp va face cunoscutu, că ele nu se teme de răboiu. Pe de altă parte se dice, că prin acelu articolu se ingerēză asupra alegerilor în Anglia, ușurându-se venirea la putere a conservatorilor.

INTREVEDERILE MONARCHILORU.

Despre întrevederea monarchilor Austro-Ungariei și Germaniei, scrie semi-oficiosa „Wiener Abendpost“:

„Deși întelnicile suveranilor, legați prin intimele legături de amicitie se repetă acum de unu șir de ani regulat, totuși amēndou poporele lor, le întâmpină în totu anul cu unu entusiasm ce crește mereu. Noi nu privim în aceste întelniciri numai reînnoirea și reîntărirea legăturilor de pretință, cari lēgă pe Germania cu Austro-Ungaria întru fericirea amēndoua și pentru binele Europei întregi, ci și o garanție tare pentru pacea lumii.“

Despre întrevederea monarchilor Austro-Ungariei și Rusiei nu mai e nici îndoială, că nu se va întâmpla. Țarul întorce visită, ce i-o făcu astă vară monarchulu nostru la Skerniewice. Asta se știe de bună sēmă. Nu se știe siguru însă locul, unde și timpul, când se voru întelnic. După o telegramă a „Nouei Presse Libere“, a sositu în Kremsier unu om alu Curții, pentru a face pregătiri a închiria locale, și curēndu va sosi și unu regiment de infanterie. Întelnicirea se pare că se va face pela 20 Augustu st. n. În suita monarchului nostru voru fi, afară de ministru de externe Kálnoky, și amēndoi ministrii-președinți, în suita Țarului va fi și ministrulu de externe Giers. O deosebitu de mare importanță nu se crede, că se va da acestei visite, cercurile oficiose o socotesc ca o dovadă, că Rusia încă vede, că trebuie să pună orecare prețu pe relațiunile bune cu monarchia Austro-Ungariei. Vomu vedea, dacă întrevederile pace însemneză, lua-se voru mēsurī să se reducă sarcinile militare, care storcū cumplitu poporul contribuabilu?

Diarele maghiare despre scrisōrea lui Trefort cātră Deutsch.

Oficiosulu „Nemzet“ scrie:

Cu sigură mână arată ministrulu isvorulu separatismului săsescu, alu antipatiei față de Maghiari și alu conflictelor cu postulatele statului — obiceiulu de a studia în străinătate. Nu'i vorba, universitățile germane potu da cea mai înaltă dezvoltare șcientifică, una însă nu potu să însușescă tinerilor germani ardeleni: o binevoitoare aplicare față cu statulu ungurescu și să le însușiască sentimente patriotice; și statulu are dreptu să pretindă dela ei cunōscerea limbei și literaturii maghiare. Ministrulu a mersu până la cele mai depărtate margini ale crūțarei, oferīndu tinerilor posibilitatea, de-a se desvolta în patriă. Ministrulu știe, că Sașii voru fi în chiput acesta mai ușor câștigați pentru idea, de-a creșce în patriă pe profesori și teologi, și voesc să arate lumii, că dă malconțenților toate mijlocele, ca să și împlinescă datoria cātră patriă și să și creșcă tinerii în patriă și în spiritu patrioticu, în forma cea mai liberală, mai autonomă, ce se pōte cugeta. Suntem curioși cum voru primi Sașii provocarea ministrului, amu voi bucuros să vedem ce urmēză patriotice și binevoitoare provocări. Dar, ori cum ar fi, principiile culturale-politice, de cari se conduce instruciunea în Ungaria și cari mai precis ca n scrisōrea ministrului nu se potu exprima, de dragulu Sașilor nimeni nu le va părăsi. Decă Sașii nu voru înceta a se mai

plânge, că suntu împilați, și și'n fața acestei oferte voru striga că se nimicește cultura germană — nu va rămânea altceva de făcut, decât a ne folosi fără cruțare în toate direcțiunile de legea și drepturile naturale ale statului. Legea pretinde dela candidații de profesori, să asculte cel puțin unul din patru ani de universitate în patriă, după opt ani trece terminul, în care esamenele de profesori se pot depune excepționalmente și 'n altă limbă decât cea maghiară. Trebuie să aplicăm dar strictu legea, să nu prelungim terminul acesta și Sașii voru fi siliți — voind să păstreze caracterul publicu al școlilor lor — să apuce pe calea legeri, ori vreau ori nu să aibă Academia. Nu dăcem această amerințându, ci ea să arătăm bunăvoința ministrului. De-ar fi maghiarizarea forțată principiul guvernului, n'ar trebui decât să punem mâna pe lege și să așteptăm până ce se vor converti școlile Sașilor séu — se voru închide. — Acum le dăm Sașilor mijlocul, de-a da statului ce'i alu statului — liberi fiind, fără să iasă din separatismul lor. Dacă resping oferta și nu voesc să satisfac legilor și intereselor statului nici pe altă cale, dovedesc că ei suntu cei ce voesc lupta. Dar credem că nici opiniunea germană nu va fi vecinic sedusă și când malconțenții Sași voru fi părăsiți și de acestu prea gingaș și prea creșătoru apărătoru, va fi prea târziu să caute atunci simpatia națiunei maghiare. Scrisoarea ministrului Trefort pôte să marcheze în totu casul unu punctu nou de plecare în raporturile Sașilor ardeleni cu statul maghiar; amu dori să ajungem la pace și la reciprocă îndestulare.

„Pesti Naplo“ dize:

Episcopul luteran Teutsch e Strossmayer alu Sașilor; elu e conducătorul agitării germane împotriva statului ungaru, capul opozițiunei în contra a totu ce e ungurescu, aranjatorul denunțării, care are de scop să impedeze instrucțiunea copiilor sași în limba ungară în școlile luteranilor din Ardelu. Trefortu se înșelă, decât crede că va îndupleca pe Sași să se lase de îndărătnicia lor. Declarația că ministrul nu se va abate dela direcțiunea de până acuma, ar fi fostu de ajuns ca răspunsu superintendentului. Dar Trefort, marele germanofilu, își esplică politica sa care are dreptu țintă, ca totu omul să știe ungurește, dér și germanește. Elu nu maghiarizează numai, ci și germanizează, ceea ce n'ar fi datoria lui.

Cu acesta se va împăca pôte și »Schulverein«-ulu germanu. Timpul și creșterea schimbaru ore exclusivismulu isvoratū din egoismul săsescu? Numai prin necesitatea și prin primejdia, ce-i amerință din partea Românilor, voru putea fi înduplecați să se alipescă de statul ungaru. Trefort le dă facultate. Dela asta — esclamă »P. N.« — așteptă Trefort să crească tinerimea în spiritul constituțiunei, în spirit credincios și patriotic! Pôte să aștepte! Cine i-a suflatu lui Trefort astă idee? Teutsch ori Salmen. Sașii voru primi oferta, căci le rămâne unu institutu vechiu și capetă și unul nou. În locu să ajute cu banii școlă reală, Trefort ar face însă mai bine să maghiarizeze valea Murșului. Teologia pentru Sași. Biserica în biserică dar! Nu s'ar putea contopi biserică luterană săsescă cu cea luterană ungurescă? Candidații de preoți Sași nu pot merge la Pojună și Eperies? Scrisoarea lui Trefort cuprinde așa dar numai bine!

„Egyetértés“, organu alu stângei extreme, se exprimă astfel:

„Ministru Trefort, dă sfaturu d-lui Teutsch, cum să scape tinerimea de influința otrăvitoare a școlilor străine; nu pôte afirma că superintendentul le va primi, elu fiindu inspiratorul agitațiunilor săsesci. Că scrisoarea d-lui Trefortu are caracterul actualității, e dovadă incidentul dela Dresda, care a fostu o bună lecțiune pentru Ungurii, cuprinși de mania, de a umbla după cultura germană și care 'i o ilustrațiune la lumină de focu bengalicu a sistemului de denunțare, alu războiului plinu de clevețe împotriva Ungariei și națiunei maghiare, pe care Sașii îl pörtă. Acesta'i bunu motivu pentru Trefort, să dea instrucțiune celor cari din trădarea de patriă și-au făcutu o meserie. — De-ar merge după sistemul de instrucțiune alu lui Trefort, mai curându s'ar germanisa unu Unguru decât s'ar maghiarisa unu Sasu din Ardelu, unde învățarea obligată a limbei unguresci se ține de barbară apăsare. Sașii ardeleni, cari nici nu suntu a de cea parte din Nemții ce trăsesc în Ungaria, conspirază în contra noastră, cu tôte că au o excepțională pozițiune în patriă, purtarea le e nemulțămătoare, viclenă, perfidă. — Vom vedé ce se va întâmpla cu prietenésca, și amabila scrisoarea a lui Trefort.

Și de se va realiza ideea ministrului, noi multu nu așteptăm dela universitatea teologică, ce s'ar ridica 'n Sibiu, căci nu chiar dela universitățile străine se învăță tinerii a uru patriă, ci *fundus regius* e vatra agitatorilor. Cu tótă controla statului, nu amu avé incredere în patriotica chemare a facultății săsesci. Una o constatăm cu siguranță: Sașii suferu de grandomiă. Ori ce vorbă

despre puterea și gloria nației germane li se suiă la capu și credu, că ne-amu și prăpăditu când Germania ne va însemna ca pe niște asupritori. Vom fi cu Germanii și Austriicii prietini, precum ceru evenimentele politice. Pe pământul coronei Sf. Stefanu nici o naționalitate nu va fi asuprită, dar față de agitările trădătorilor de patriă guvernul trebuie să pășescă energicu, ori câtu și-aru ostenti apoi limba și eroii culturii germane, până unde resună limba germană.

SCIRILE DILEI.

Ađi suntu câte-va dize, s'a datu focu la gardul grădinei preotului din Raba-Szt.-Mihály. Unu domnu îi plesni prin minte să pună mâna pe unu ciobănașu ce privia focul și-lu supuse unu interogatoru. Spunendu băiatul, că gardul ardea când ajunse elu acolo, d-nul nostru unguru porunci vizitiului séu, să lu inhațe și să-lu țină pe locu până va mărturisí. Astfel i-au ars băiatul picioarele, până își perdú simțirile. Tatăl copilului — spune »Budapesti Hirlap«, — a denunțat barbaria acesta judecătorului de cercu din Szent-Gottard.

—0—

Din mai multe părți ni se comunică, că Consistorul din Sibiu încă nici până ađi n'ar fi făcutu cunoscute preoților hotăririle sinodului estraordinarū cu privire la ajutorul de stat. Adevăratu să fie?

—0—

Camera de comerțu din Cernăuți a adresat guvernului unu memorandum, recomandandu-i încheerea unei convențiuni cu România pe de cece ani. Cerendu guvernul român, ceea ce totu Românul ar cere, redeschiderea granițelor care e condiția *sine qua non* de înaintare a negoțului României, dēna crede că se pôte aduce astă jertfă comerțului și industriei austriace. Camera recomandă apoi scutirea de vamă pentru cerealele române și cere să se așeze în Cernăuți unu consult român.

—0—

O boită ungurescă serie: »Vrednicul inspectoru școlarū Kooș alu comitatului Brașov asigură reuniunei noastre din Clușiu unu nou venit. Cine cere dela elu să vizeze vre-o chitanță ori alte acte, trebuie să plătescă în favorul reuniunei de cece creștari.« Altă pacoste de dare! E vrednicu, nu-i vorbă, de așa ceva.

—0—

Dl Emil Rombauer, directoru provizoricu alu școlii reale superioare de stat, ce se va înființa aici în Brașov, a venit să începă organizațiunea școlii.

—0—

Cetim următoarele în »Monitorul Oficialu« din Bucuresci. Adresa dela 27 Iuliu 1885 a ministrului agriculturii, administrațiunea pădurilor, școlă națională forestieră dela Nancy către ministerul lucrărilor publice alu României: »Domnule ministru! Am onore a informa, că d. Cărnul Muntenu Vladu, elevu subvenționat alu departamentului d-vostre la școlă forestieră, a părăsit școlă după ce și-a terminat studiile. I s'a dat unu certificat de studii regulamentare; dar ținu a adăoga, într'unu modu specialu, că d. Cărnul s'a distins multu prin conduită, instrucțiune și lucru. Elu ar fi fostu de sigur clasat cu Nr. 1 asupra tuturor elevilor francesi și streini; prin urmare, elu va face de sigur onore țerei sale și școlii forestiere dela Nancy.

—0—

Din Borsecu i se scrie »Românului« următoarele rânduri foarte caracteristice: »Suntemu trei Români în Borsecu; trăim bine, căci tôte petrecerile ce avem aici e de a ceti noule firme unguresci și de a privi ciardașulu, care se joca de multe ori, și de câte 3 4 ori pe di. Ferice de cei cari voru mai veni la anulu!

—0—

Măne, Sâmbatā, ministrul Trefort plecă în străinătate. Va petrece în Germania, Belgia și Olanda și va cerceta și espozițiunea din Anvers.

—0—

O societate, compusă din prinții Esterházy, Pálffy, Lichtenstein, Kinsky, Hoyos, Wurmbbrand, Pista Károly, Andrei Csekonic, Samuil Teleki, Gavril Bethlen, baronul Szentkereszty și Rohonczy, se dize că voru merge prin Bucuresci în Dobrogea și Rumelia ostică să facă vânătoare.

—0—

Contesa de Meran, soția arhiducelui Iónu, a murit la vila sa dela Aussee în etate de 81 de ani. Rēposat născută în 1804, a fostu fca magistrului postal Plochel din Aussee.

DIN BUCOVINA.

De lângă Siretu, Iuliu 1885.

I.

În »Gazeta Transilvaniei« Nr. 157 am avut ocaziunea a ceti unu articulu despre întâmplările din Bucovina scrisu de anonimul Cato. D-lui, care e unu

dintre puținii omeni bine doritori nemului nostru, aduce și într'acestu articulu la scirea publică cestuena biserică cea deja adesu vorbită și fatală pentru înaintarea culturii noastre naționale.

Articolul acela tratēză la începutu denumirea prea timpuriă de vicaru protopr. a parochului G. Balmoșu din Vatra Dorna, care precum e cunoscutu s'a chirotonitū tocmai în anul 1868, și aduce publicului la cunoscință, că din cauza acesta au esclamatū toți preoții, decanatului acestuia: »de acu s'a trecut șaga!« Altu defectu asupra preotului acestuia, decât numai că-i chirotonitū tocmai în anul 1868, nu se raportēză în articolul acela de Cato.

Nu cunoscū mai de aproape calitatea preotului acestuia pe terenul bisericesc, dar atata știu, că e Românul zelos și plinu de speranță pentru poporul nostru. Păstorindu până în anul trecut o parochia rutenă »Zadova«, Sântia Sa dl. Balmoșu se pare că nici n'a aflatu de lipsă a se munci cu cultivarea și cu dezvoltarea unui popor, ai cărui conducători se pörtă neincetatū cu idea a dovedi, că întrégă Bucovina era odată slavonă și că poporul rutenū e *autochton* în țerisora noastră cea vechiă, ce păstrează cu mândria în sinul ei oșele cele sfiinte ale lui Stefanu cel mare. În Bucovina, unde se află orașul Suceava, capitala cea vechiă a Moldovei, unde se găsesc o mulțime de mănăstiri vechi, zidite decătră domnitorii Români după biruințele lor gloriose asupra ordelor barbare, unde chiar se desgropū și o mulțime de monede tocmai de pe timpurile împărătorii Români, se cutēză o cetă de veneticii Galițieni a spune, că poporul rutenū e *autochton* și cel mai vechi în Bucovina? Ce îndrăsnelă mare! Din cauza acesta nici nu se pôte lua în nume de rău S. Sale d-lui Balmoșu, dacă a rămas în împrejurările aceste într'unu sat rutenū indiferentū în privința dezvoltării parochienilor séi! Acuma însă de unu anu încōce se află d-lui în Dorna, unu satu curat românesc, aproape de hotarele Transilvaniei. De acum putem să avem speranța firmă, că d-lui nu va rămânea indiferentū la starea culturală cea tristă a poporului nostru, ce geme și suspină sub jugul celu greu alu întunecimei.

În Dorna s'a înființatū înainte de doi ani o filială a societății »Școlă Română« din Suceava. Prosperarea filialei acesteia ne va servi deci pentru viitoru ca unu documentu foarte bun pentru calitatea preotului acestuia pe terenul dezvoltării naționale a parochienilor séi!

Mai departe se citēză de cătră Cato mai mulți preoți ai decanatului acestuia, cari după vârsta lor aru fi mai multu vrednici a ocupa postul su-numitū. Pe lângă preoții Iliuțu, Boca și Cocorēnu, cari suntu, după cum șcimū, Români bun și îngrijit de sōrtea poporului nostru, am aflatu și pe păr. Prelicu din Brēza. În punctul acesta, se pare că din nebagare de sēmă a făcutu d. »Cato« o greșală, ținēndu pe părintele acestuia de Român. Mai mare propagandistū pentru cauza slavonă nu se pôte închipui, decât S. S. păr. Prelicu. În satul Brēza a intratū înainte de câte-va decenii o cetă de emigranți Galițieni și s'a așezatū acolo în mijlocul sătenilor Români. Egala îndreptățire a naționalităților a ajunsu în ziua de ađi în Brēza atātū de departe, încātū d. Prelicu neconsiderandū de felu, că se află în satul acesta și Români, celebrēză s. liturgiă în fiecare Duminică în limba slavonă și își dă siliința cea mai mare a slavisa pe toți Români din satul Brēza.

În privința denumirii d-lui Tomiuc de preot în Mileșeuți are d. »Cato« dreptate, că aici s'a făcutu o nedreptate mare, însă și aici mi-așu lua libertate a întreba pe d. »Cato«: După ce conchide d-lui, că preotul Tomiuc e rutenū? Acesta e o noutate foarte interesantă, totuși mă îndoescu de adevărul faptului acestuia. Despre referințele cele frumoase Popovicene, ce s'au imprăștiatū asupra părintelui acestuia pretutindenī, am auditū și eu, dară aceea că elu ar fi unu inamicu de mōrte alu poporului român, nici nu-mi vine a crede.

Să revenimū la postul de archipresbiteru catedralu din Cernăuți. »Cato« protestēză grozavū în contra denumirii proiectate a predicatorului celu bun în felul séu, păr. Reus. Deși fiecare ar fi de părerea acesta, fiindcă d. Reus nu posedă nici anii amăsurați, nici celelalte spre ocuparea unui postu atātū de importantu, cum e postul acela de archipresbiteru catedralu (o însușire, care îndreptēză a luă parte și la ședințele consistoriale), totuși nu m'așu puté însoți cu părerea lui »Cato«, care dize, că predicatorul rutenū d-lu I. Procopoviciu ar merită cu totu dreptul, să fie denumitū de archipresbiteru. S. S. d-lu Procopoviciu a datū destule probe, că-i Românul bun, aceea-i dreptu, dēră decât considerămū părerea lui Cato despre denumirea cea prea timpuriă a d-lui Balmoșu de vice-protopresbiteru, atunci după aceeași părere amu puté protestă și mai multu în contra denumirii d-lui Procopoviciu de archipresbiteru catedralu, fiindcă, precum șcimū, S. S. d-lu Procopoviciu s'a chirotonitū tocmai în anul 1876 de cătră episcopul dalmatinu Knezevich. Acesta judecare după vērsta nu se pôte decât consideră ca unu directivū pentru calități. În

cualitatea d-lui I. Procopoviciu avem exemplul cel mai bun pentru contrariul, d-lui posedă toate calitățile cerute pentru ocuparea unui post atât de important, fiindcă d-lui afară de aceea, că a dat dovada cea mai excelentă în privința științei și capacității ca profesor de religie și limba română la gimnaziul din Rădăuți, ca predicator foarte bun la catedrala din Cernăuți, dar și ca naționalist român a lucrat d-lui cu neobosire și fără a-și cruța puterile în tot timpul, ce a petrecut în Cernăuți. Societățile »Armonia« și »Junimea« sunt gata a documenta acesta în orice vreme.

În urmă se ocupă Cato cu starea preoților Polonic, At. Procopoviciu, Mitrofanoviciu și Gorașiu. Că preoții de ajutor Polonic, Mitrofanoviciu și Gorașiu au meritul deja de mult, se se denumesc de parochi, acesta scie lumea întregă și fie-care ar compătîmi soarta cea nefericită în privința carierei acestor Români buni și folositori nemului nostru, dară că parochul din Cerepcauți At. Procopoviciu e un Român bun și că-și procură și mai multe foi române, acesta este încă novitatea cea mai interesantă pentru noi. Câtă ne este nouă cunoscută, pâr. At. Procopoviciu nu s'a îngrijit nici odată în viața sa cea plină de fapte felurite de soarta cea jalnică a poporului nostru Bucovinenu. În biserica din Cerepcauți nu s'aude dela anul 1869, de când a părăsit parochia această Românul cel plin de sântămintă nobile pâr. Tarangul, și de când păstorește acolo în locul aceluia pâr. At. Procopoviciu, decât numai limba slavonă și ervași slavonă la săvârșirea liturghiei. Vați greșit d-le Cato de nebăgare de sēmă la pâr. Prelic, dară aici ați comis o greșelă încă mai mare. Ați găsit în adevăr foi române la preotul acesta? Dar foia vieneză »Tage-Blatt«, care scrie adeseori articulele cele mai faimoase în contra nemului nostru, n'ați aflat-o acolo? N'ați întrebat pe pâr. At. Procopoviciu, din ce cauză s'au pierdut toate urmele Românismului din satul Cerepcauți în decursul celor două decenii, ce-a petrecut d-sa acolo? Ore n'ar fi decât denumirea părintelui acestuia de parochi la Drăgoești primejdiosă pentru elementul român de acolo?

De sub pētra Craiului, 5 August 1885.

Domnule Redactor! Vream să las, ca pēna-mi să ruginescă, dar luând parte ca oșpe la petrecerea în preună cu producțiune literară și teatrală, aranjată de Junimea din Tohanul-Vechiu, par'că simț în inimă-mi crescând o mlădiță a tinereții și indulecții în sufletul meu, vădând cum brava noastră junime își petrece timpul ferilor, fac o slabă încercare a Vē descrie pe scurt decursul acestei petreceri.

D-lu presidentu, Drd. Al. Popu, prin o vorbire eloquentă salută publicul numeros, schiță înaintarea, ce a făcut-o poporul nostru în timpul scurt de când îi este ertat să cerceteze și el școla, arată lipsa înființării de bibliotecă populare, apelă la bunăvoința inteligenței pentru sprijinirea populației dela țēră întru progresarea pe calea dezvoltării culturale și economice, încheiă dîcînd că reuniunile de maghiarisare voru avē cel puțîn un pretinim și mai mult cultura noastră națională, ne vor face să dezvoltăm și mai mult românismul.

Două disertațiuni, bine compuse, cetite una de d-lu Popu și alta de d-lu St. Jozon arătară întru adevăr însemnătatea școlei și considerațiunea, ce o merită industria noastră de casă.

D-ra C. Popu, declamând poezia »Copila Română«, se spuse cu graiu dulce și din inimă fragedă, ce este și trebuie să fie astăzi copila română.

D-lu C. Popovici, cântând pre violină cu multă destemătate »Doi ochi«, ne atinse până la inimă și stōrse aplause lungite, ēr corul puternic a executat cu mult tact, simțitate și dulcēță toate trei poeziile cuprinse în programă.

Trilogul despre superstițiunile poporului românescu fost predat cu dibăciă, ēr Păcală și Tandală precum și cântările lui Moșu Alb din »Povestea vorbeii«, au produs mult umor și au secerat aplause repeșite.

Cu un cuvēt, programa pe cât de bogată, vașă și instructivă, pre atât și de bine executată, a făcut asupra publicului ascultător cea mai viuă și frumoasă impresiune. Afară de acesta s'a reprezentat comedia într'un act de Lupescu »Vlăduțu Mamei«, în care toate rolele s'au jucat cu mult succes, în speciă d. N. Popu, făcînd pe Vlăduțu, a arētat un talent și a produs mult umor.

Jocul încă a fost tare animat. Suvenirul cel mai dulce, ce l'a dus fiecare cu sine însē, a fost fără îndoială vederea »Călușerilor«. Simțirea, ce am avut, sub marșul lui Mihaiu Eroul 9 jun de statură înaltă, într'un costum pitoresc, în opinc străbune, și curcănesc și cu bătele pe umeri se arētară puțîn, nu o pōte spune decât numai inima. Când acești frumōși intonară »Deșteptă-te Române«, atunci de la ei se perd glasul în aplause frenetice. Era ceva

ceresc a vedē, cum aceia, cari cu vre-o două ore mai înainte ne încātară simțu' auzului, acum în amurgitul sōrelui ne fermecau vederea. Am vēțut pentru prima dată jocul Călușerilor și Bătuta, — aceste relicvii prețioșe dela strămoșii noștri. Tactul și voinicia, cu cari s'au jucat aceste jocuri, mi-au insuflat tot respectul și admirațiunea și cu tōte că ni-s'a jucat de două ori, nu m'așu fi sāturat sē le fi vēțut și de o sută de ori. Nu sciu, când mi-se va mai da ocaziune, a vedea un tablou așa frumos istoric, care sē-mi revōce în memoriă cele mai frumoșe nume din istoria noastră națională: jocul Saliilor, pre Mihaiu Eroul, pre Horia, pre Iancul și pe Căciularii dela Grivița.

Farmecul petrecerei a fost potențat și mai tare de cătră seculul frumos, care s'a prezentat mare parte în cele mai frumoșe costume naționale, așa încāt a fost reprezentat, pre lângă portul din ținutul nostru, și portul din România și din centrul Ardealului.

Numērul cel mare de oșpeți se compunea din întreaga inteligență din cercul Branului, numeroșe familii din Bran, Zōrnesci, Brașov și a., ce aveam fericierea a le cunōsce.

Acēstă și de bucuriă comună își mai are însemnătatea sa pentru scopul mărēșu, spre care a fost arangiată, adevă înființarea unei bibliotecă populare. E rēndul nostru să sprijinim astfel de idei. Cato.

Preotul Cornia din Urișul superior ne cere să publicăm o declarațiune a sa, prin care desminte unele aserțiuni făcute într'o corespondență, ce am publicat-o în Nr. 154 alu fōiei noastre pe rēspunderea trāmițătorului. Respectāndu dreptul de apērare alu celor ce se sēmțu pe nedrept loviți, lāsăm să urmeze memorata

DECLARAȚIUNE.

Subscrisul prin acēstă declară, cumcă nici odată în cancelaria domnului George Tērnoveanu substitutul scriitor de notar cercual, dēr nu noiar după cum afirmēză corespondentele din »Gaz. Trans.« nr. 154 rubrica Urișul inferior în 11 Iuliu n. 1885 nu a fost și nu a respicat cūvintele după cum stă în »Gazeta Transilvaniei«, că preotul Ioan Cornia a rēspuns că »ce-i pasă lui de Conuistor și de alții, lui îi e și se poate bani.« Nu în 10 Iuliu n. dēr niciodată după cum stă scris în »Gazeta Transilvaniei« despre mila împērătescă cu d-lu George Tērnoveanu nu a vorbit și mēmir cum de d-lu George Tērnoveanu a putut insuflă orecuiva astfel de cuvinte, din care și'a făcut cestiune de publicitate, din care publicul cetitor este sedus și prin urmare dōră și superiorii mei.

Acēstă însemnēză calumniă, pentru ce în astă privință dreptul mi-lu voi cercă mai departe, adevă imi voi cercă satisfacere și pe alte căli.

Am subscris și întăresc

Urișul superior în 28 Iuliu 1885.

Ioan Cornia,
preot gr.-or.

Acte referitoare la școla centrală din Gherla.

Din fostul comitat al Dobēci, Iuliu 1885.

...»Et meminisse juvabit!«

(Urmare).

IV. Invoirea fundamentală. »Subscriși, cari prin aculese declarațiuni sub..... ne învoim, obligăm și statorim următoarele:

I.

Școla centrală poștită de comitenții noștri... se va rădica în una din comunele noastre, carea la cea mai de aproape a noastră adunare dimpreună cu senatul scolastic și comisarii noștri în protocolul de astăzi alesi o vom afla mai îndemănă și mai apt pentru noi.

II.

Planul, după care trebuie să se propună învățăturile în școla acēstă să se prelucre de Ven. Ordinariatu alu episcopiei gr. cat. din Gherla dimpreună cu comisariul din partea noastră în protocolul de astăzi denumit, apoi după ce se va întări de competentele ordinariate, în tōtă comuna după confesiunea ei și respective de cătră ambele confesiuni romānesci să se introducă în numita școlă centrală. Planul acesta însă numai până atunci va susta, până când cu invoirea noastră, a urmașilor noștri și a respectivelor ordinariaturi nu se va schimba ori reforma.

III.

Planul clădirii și eruirea localității, unde să se clădească școla atinsă, în comuna după I defiptă, ervași o concedem senatului scolastic în conțelegere cu comisarii noștri... avēndu acesta drept de a conduce mēstrie și de a căștiga materialul și locul trebuincios din mijloce, care le oferim sub IV și le concedem senatului numit spre administrare.

IV.

Eră ce se ține de fundarea și dotarea școlei, de susținerea ei cu mijloce materiale, de administrarea averei scolastice, de asigurarea fondului și a venitelor curente, de asignarea speselor pentru zidirea și pentru dotarea profesorilor, apoi pentru ocuparea posturilor

invēțătoresci în conformitate cu planul de învățământ sub II amintit: ne învoim. oferim și statorim fără schimbare pentru tōte timpurile următoarele:

A) Oferirea averei scolastice.

1) Precum și Ill. D. episcopu gr. cat. alu Gherlei Ioane Alexi cu cerculariul Nr. 1868 / 1861 ne-au provocat, ca în interesul nostru și alu posterității noastre despre acela să le oferim pentru întemeierea școlilor, așa și noi în prezent deplin convinși, că aceluș imprumut mai folositor și mai plăcut lui D-șeu și omenilor nu l'am putē întrebuința, din voia și conlaș imprumut, respective obligațiunile despre dēnsul, încāt acelea sunt proprietatea noastră și se află încă în posesiunea noastră... le oferim și cedem cu totul, adevă capitalul întreg și interesele de astăzi înainte curetore, precum și cele până acuma restante, încāt ele încă nu sunt scōse pentru fundarea, ridicarea și susținerea școlei centrale... irevocaveru și fără nici o rezervă alta, decât ca acelea să se întrebuințeze numai spre scopul în convențiunea acēstă prefiptă și cu modalitatea aci prescristă.

2) Obligațiunile despre imprumutul acesta le și predăm și străpunem prin acēstă în posesiunea senatului scolastic.

3) Senatul scolastic, care l'am ales ad în înțelegere cu comisarii noștri, numai decât să se apuce de lucru, avēnd apoi de a-și da rațiunile despre cele întreprinse, percepte și erogate la cea mai de aproape adunare a noastră.

4) Afară de imprumutul național încă mai oferim la zidirea școlei următoarele: a) atâta lucru cu palma seu cu trāsuri cât se va cere până va fi zidirea de totu săvērșită după o proporțiune dreptă lucrată și aruncată asupra noastră, respective a comitenților noștri de cătră senatul scolastic dimpreună cu comisarii noștri; b) pētră, varu și lemne ervași în asemenea proporțiune și măsură.

5) Totu spre fundarea și susținerea școlei centrale în p. I pomenită mai oferim din partea comunelor de noi reprezentate pe 10 ani totu de acolo înainte jumătate venitul crīșmelor de tōmnă, carele este unu drept alu nostru individual. așa cât suma din venitul acesta totu de acuma să se predea nemijlocit în administrațiunea senatului scolastic.

6) Iarăș pentru desu pomenita școlă centrală ne obligăm pre noi și comitenții noștri cu toți urmașii, că vom da pe totu anul câte 1% diu venitul curat după catastro de pe totu pământul, ce se află în prezentu seu pe viitor se va afla în mâna noastră, a comitenților și a urmașilor, și ne învoim, ca sucursul în punctul acesta oferit să-lu scōtă senatul scolastic după alegere cu execuțiune judecătorească seu politică pe cale administrativă în înțelesul ordinațiunei împērătesci ddo 20 Aprile 1854 în buletinul împērătescu Nr. 96.

7) Pentru ca fundamentul școlei în privința mijlocelor materiale să fie bine garantat, dechiarăm, că noi pre toți comitenții noștri atātu privați cât și comune îi îndatorim »solidariter« și să fie obligați cu averea și persoana lor pentru tōte oferte și obligațiunile din convențiunea acēstă, cât senatul scolastic să aibă voia și putere deplină, de a realiza pe acelea chiar și pe calea legi cu procesul scurt verbal și înaintea judecătoriei competente.

8) Din declarațiunile comitenților noștri și din punctele invoiei prezente fiindu lor chiar, ca comitenții noștri respective reprezentanții lor, și senatul de ei ales va avea și dreptul de patronat, rămānāndu ven. ordinariatur și guvernului politicu dreptul după legi de sine înțeles de a suprāveghia și preste acēstă școlă ca și preste altele, care nu sunt de stat fundate, dară totuș fiindu în stat — sunt sub legile lui, — ervași Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român în Transilvania, sub a căreia priveghiare așdăm tōtă întreprinderea acēstă, îi dăm influința mai la vale normată. (Va urmă.)

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

GASTEIN, 8 August. — După o despărțire foarte cordială, plecară Maiestățile Lor la 5 ore. Monarchii se îmbrășară și se sărutară de trei ori una după alta. Impēratul Vilhelm sărută mâna Reginei și stete cu capul desvilit până ce trāsura părăsi locul.

INNSBRUCK, 8 August. — Maiestățile Lor au sosit la 12 ore noștea, fiind salutați de arhiducele Enric, de ministrul președinte, de notabilitățile civile și de autoritățile militare. Locul dinaintea gării și totu drumul până la castelul Curții era iluminat ca ziua cu foc bengalicu. Cu tōtă sosirea târșă și timpul nefavorabil, au așteptat sosirea monarchilor multe mii de omeni, salutāndu-i cu entusiastice strigări.

Surah de mătase în culori satin merveilleux, atlasuri, Damascuri, Rips ee mătase și Taftă fl. 1.30 metrul, până fl. 7.20 trāmite pentru câte o roche, seu cu bucata intrēgă fără tacsă vamală în casa musterului deșosul alu fabricii de mătase a lui G. Henneberg (liferant alu curții regale) în Zurich. Monstre se trāmită imediat. Scrisorile pentru Elveția costă 10 cr.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: D. A. ...

Cursul la bursa de Viena

din 6 Augustu st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	93.65	Bonuri croato-slavone	102.-
Rentă de hârtie 5%	92.15	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	98.
Imprumutul căilor ferate ungare	148.60	Imprumutul cu premiu ungh.	119.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (1-ma emisiune)	98.20	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	120.30
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (2-a emisiune)	123.50	Renta de hârtie austriacă	82.60
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (3-a emisiune)	109.20	Renta de arg. austr.	83.35
Bonuri rurale ungare	103.50	Renta de aur austr.	108.90
Bonuri cu cl. de sortare	103.50	Losurile din 1860	139.90
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	103.-	Acțiunile băncii austro-ungare	877.
Bonuri cu cl. de sortare	102.25	Act. băncii de credit ungh.	287.-
Bonuri rurale transilvane	102.30	Act. băncii de credit austr.	282.80
		Argintul — Galbin împărătesc	5.91
		Napoleon-d'or	9.93 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	61.45
		Londra 10 Livres sterlinge	125.35

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Iuliu st v. 1885.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	89	90
Renta rom. amort. (5%)	93	94
convert. (6%)	88 1/2	89 1/2
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	30	32
Credit fonc. rural (7%)	100	101
" " (5%)	85	86
" " urban (7%)	98 1/2	99 1/2
" " (6%)	91	92
" " (5%)	83	84
Banca națională a României	1230	1250
Ac. de asig. Dacia-Rom. Națională		
Aur	10 1/4	10 3/4
Bancnote austriace contra aur	2.04	2.05

Cursul pieței Brașov

din 6 August st. n. 1885.

Bancnote românești	Cump.	8.84	Vënd.	8.86
Argint românesc		8.78		8.84
Napoleon-d'or		9.88		9.92
Lire turcesci		11.15		11.20
Imperiali		10.10		10.15
Galbeni		5.85		5.90
Scrisurile fonc. »Albina«		100.50		101.-
Ruble Rusești		122.5		123.5
Discontul		7—10 % pe an.		

Numere singuratică à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tungeria lui I. Gross.

Nr. 620—1885.

Concursu.

La școlile reuniunii foștilor grănițeri din regimentul I român sunt de conferit pe calea concursului următoarele stațiuni învățătorești:

1. Postul de învățător la școla din Voila, comitatul Făgărașului, cu salariu anual de 300 fl. v. a., cuartir și lemne de foc după trebuință.

2. Postul de învățător secundar la școla din Vestem, comitatul Sibiiului, cu emolumentele: 200 fl. salariu anual apoi cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățător adjunct la școla din Voila cu salariu de 180 fl. cuartir și lemne de foc.

Concurenții la aceste posturi au să se subșternă cererile instruite cu diploma de calificare și alte documente legale până în 20 August a. c. st. n. la

Comitetul administratorilor de fondul scolastic al foștilor grănițeri din regimentul I român în Sibiu.

Procesimele trageri de loteria la 14 Augustu st. n.

Promesse

pentru losuri întregi reg. ung. cu premii à 3 fl. 50; pentru jumătăți de losuri 2 fl. 25 cr. Câștigurile principale de fl. 150,000, 15,000, 5000, 4 à fl. 1000, 18 à fl. 500, 1475 à 144.

Tôte câștigurile sunt scutite de dare!

Promesse

pentru tragerea dela 17 Aug. st. n. a losurilor **oest. Boden-Credit** numai cu 1 fl. 50 cr. Câștigurile principale fl. 50,000 etc.

Mai departe recomandă losurile expoziției din Budapesta à fl. 1 bucata, 11 bucăți numai cu 10 fl. Câștigul principal 100,000 fl. în total **4000 câștiguri**. Se află de vândare în zarafia lui

FRIEDERICŪ ORENDI
strada Teatrului Nr. 94.

unde se primesc și totu feliu de cupone și losuri trase la sorți.

Mersul trenurilor

pe linia **Predeal-Budapesta** și pe linia **Teiuș-Arad-Budapesta** a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.			
Tren de ersone	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persone	Tren omnibus	Tren de persone	Tren omnibus	Tren de persone	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persone	Tren omnibus	Tren de persone
Bucuresc	5.00	7.45			Viena		7.15			Teiuș	11.09		3.56	Viena	11.00	7.15	
Predeal	9.45	12.50			Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Alba-Iulia	11.46		4.27	Budapesta	8.05	1.45	8.00
Timișu	10.11	1.40			Szolnok	10.37	3.4	7.2	9.11	Vințulu de josu	12.20		4.53	Szolnok	11.02	3.44	11.40
Brașov	10.44	2.27			P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	Șibotu	12.52		5.19	Arad	11.12	4.02	12.00
Feldióra	7.01	11.18	3.38		Oradea mare	5.33	6.41		1.28	Orăștia	1.19		5.41	Glogovațu	3.37	7.53	6.25
Apatia	7.33	11.36	4.17		Várad-Velenceze			9.45	2.00	Deva	1.48		6.08	Gyrok	4.13		6.19
Agostonfalva	8.01	11.51	4.47		Fugyi-Vásárhely			9.59	2.11	Simeria (Piski)	2.35		6.39	Pacliu	4.38		6.4
Homorodu	8.45	12.23	5.42		Mező-Telegd		7.14	10.8	2.31	Branicica	3.04		7.04	Radna-Lipova	5.10		7.23
Hașfaleu	10.10	1.19	7.37		Rév		7.42	11.36	3.18	Ilia	3.36		7.29	Conopu	5.38		7.51
Sighișora	10.39	1.37	8.21		Bratca			12.1	3.41	Gurasada	3.50		7.41	Bérvova	5.57		8.10
Elisabetopole	11.19	2.05	9.05		Bucia			12.4	4.01	Zam	4.25		7.12	Soborșin	5.42		5.58
Mediașu	11.54	2.25	9.45		Ciucia		8.31	1.31	4.26	Soborșin	5.09		6.30	Zam	7.14		9.28
Copsa mică	12.12	2.36	10.02		Huedin			2.56	5.08	Bérvova	5.56		6.47	Gurasada	7.43		9.56
Micăsasa	1.30	3.13	6.59		Stana			3.29	5.27	Conopu	6.18		7.17	Ilia	8.01		10.17
Blașu	1.45		7.15		Aghiriș			4.0	5.50	Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23	Branicica	8.21		10.38
Crăciunelū	2.11	3.40	7.43		Ghirbū			4.18	6.02	Pauliu	7.12	6.30	10.37	Deva	8.47		11.05
Teiuș	2.55	4.01	8.29		Nedeșdu			4.35	6.24	Gyrok	7.27	6.47	10.52	Simeria (Piski)	9.05		11.23
Aiudu	3.17		8.55		Clușu	12.05	10.16		6.43	Glogovațu	7.56	7.17	11.18	Șibotu	10.10		12.24
Vințulu de susu	3.24		9.04		Apahida	12.31			7.03	Arad	8.10	7.52	11.32	Vințulu de josu	11.04		1.22
Uióra	3.31	4.24	9.12		Ghiriș	2.16	11.24		8.51	Szolnok	2.39	12.00	4.53	Alba-Iulia	11.19		1.40
Cucerdea	4.09	4.49	10.23		Cucerdea	3.12	11.43		9.31	Budapesta	3.16	12.14	5.10	Teiuș	12.05		2.24
Ghirișu	5.36		12.32		Uióra	3.32	11.45		9.43	Viena	7.10	2.10	8.16				
Apahida	5.56	5.58	12.59		Vințulu de susu	3.41			9.51			8.09	6.05				
Clușu	6.08	6.08		8.00	Ciucia	3.50			9.58								
Nedeșdu	6.29			8.34	Aiudu	4.25	12.08		10.24								
Ghirbū	6.45			8.59	Teiuș	4.50	12.22		10.44								
Aghiriș	7.00			9.34	Crăciunelū	5.41			11.28								
Stana	7.26			10.16	Blașu	6.02	12.57		11.44								
Huedin	7.48	7.14		11.04	Micăsasa	6.40			12.18								
Ciucia	8.28	7.43		12.17	Copsa mică	7.00		1.27	12.36								
Bucia	8.47			12.47	Mediașu			1.45	1.22	6.01							
Bratca	9.06			1.21	Elisabetopole			2.06	1.56	6.4							
Rév	9.26	8.22		2.05	Sighișora			2.31	2.34	7.20							
Mező-Telegd	10.01	8.48		3.08	Hașfaleu			2.50	3.02	8.01							
Fugyi-Vásárhely	10.20			3.39	Homorod			3.43	4.41	10.05							
Várad-Velinte	10.30			3.55	Agostonfalva			4.19	5.30	11.02							
Oradia-mare	10.37	9.13		4.03	Apatia			4.24	6.03	11.3							
P. Ladány	12.37	10.31	12.53		Feldióra			4.53	6.35	12.14							
Szolnok	2.58	12.07	4.45	8.22	Brașov			5.20	7.14								
Buda-pesta	6.03	2.10	10.05	10.30	Timișu			5.3		1.50							
Viena	3.00	8.0	6.05		Predeal			6.07		2.48							
					Bucuresc			6.32		3.23							
								7.30		4.56							
								11.35		9.4							

Nota: Órele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.